

Tomcsányi lelkész urnak
I. Lenke ut 56

Egyen épített város



A BUDAI LUTHER-SZÖVETSÉG EGYHÁZI ÉS POLITIKAI HETILAPJA

FŐSZERKESZTŐ

Dr. SZLÁVIK MÁTYÁS
BUDAPEST, IX., JURÁNICS-U. 13

ELŐFIZETÉS FÉLÉVRE 3 PENGŐ

A BUDAI LUTHER-SZÖVETSÉG

58141. SZ. POSTATAKARÉK-CSEKKSZÁMLÁJÁRA KÜLDENDŐ
KIADÓHIVATAL BUDAPEST, DONÁTI-U. 49., II. EM. 15

FELELŐS SZERKESZTŐ
ÉS KIADÓ**HÜTTL ÁRMIN**

BUDAPEST, I., VERBÓCZY-U. 28

Keressétek először az Isten országát és annak igazságát!

Máté ev. VI. 33.

Krisztus urunk titka

Krisztus urunkról eredeti, hű képmás nem maradt reánk. Sem fénykép (akkor még nem is volt), sem festett arckép. A festőművészek nagyrészt a fentmaradt, kevésbé megbízható hagyomány és saját képzeletük alapján festik meg az Ő arcképét. Sok Krisztus-képet ismerünk, amelyek nem is hasonlítanak egymáshoz... Milyen volt Krisztus urunk a valóságban? Bizonyára nem olyan, amilyenek a legtöbb festőművész képzeletében és festi. Ha az arc a lélek tükré, akkor a Krisztus-képeken a Krisztus urunk lelkének kellene sugározni. A közismert Krisztus-képeken pedig nem látjuk, nem érezzük a mi Krisztus urunk igazi jellemvonásait, felséges, nagy lelkének a fényugarait. A közismert Krisztus-képek, meg a lelkünkben kirajzolódott Krisztus-kép is végtelen halvány, az eredetitől nagyon eltérő kép. Ő nem olyan volt, amilyenek festik és képzeletben! Lelkünkben a szenvedő, lágyszívű, mindent eltűrő, magamegadó Megváltó képe él, pedig Krisztus Urunkban nyoma sem volt a lágyágnak, a tehetetlen, lemondó magamegadásnak, a gyengeségnek, a nőies, gyermekded lelkületnek! Óh ezerszer nem! Olyan irtózatossá akaraterő még nem volt föld szülőttében, mint Ő benne! Az erőnek, a megdöbbentő bátorságnak, a megingathatatlan szilárdságnak, a rendithetetlen nyugalomnak a hatalmas jellemvonásai domborodnak az ő isteni jellemén, ha az evangéliumot nyitott szemmel olvassuk s mindenütt, a sorok között és a szavak mögött az ő jellemét és annak a környezetre tett hatását figyeljük. Első sorban is irtózatossá nagy az ő munkabírása. Szakadatlanul

munkában van. Nem egyféle, sablonos, ezerszer begyakorlott munkát végez, hanem a tarka változatos, hullámzó élet által szakadatlanul eléjesodort feladatok tömegei várnak az Ő megoldására. Sokszor étkezni és aludni sem ér rá. Néha lehajtotta a fejét a Genezáreth taván himbálódzó bárka fenekére. De csak egy-két rövid órára. És mennyi mindenféle, összevisszaságban jelentkező feladatot old meg határozott, biztos kézzel, feltétlen biztonsággal és mesteri felkészültséggel. Soha nem igazít, soha nem javít a munkáján. És az idegörlő munkáról azt mondja: »az én eledelem az, hogy annak az akaratját teljesítem, aki engem elküldött!« A munka örök hőse Ő első sorban! Másodszorban a harc hőse! A harcban a rendithetetlen szilárdságánál, ellenállhatatlan támadásainál, emésztő tüzü elszántságánál csak az ő isteni nyugalma a nagyobb. Micsoda erő robban elő az Ő isteni lelkéből, mikor Jeruzsálemben menet közben Péter eléje áll könnyörögve és nem akarja Jeruzsálemben engedni! Ajka mennydörögve csap le Péterre: »Távozz tőlem Sátán, mert nem arra gondolsz, ami isteni, hanem arra, ami emberi!« Hivatása útjában nem ismer akadályt s jaj annak, aki útjába áll! Mikor arany királyi koronát kínál neki a nép — a Krisztus ingyen kenyereből evett nép! —, akkor azokat is elkergeti magától, mert útjába álltak! Elbűvölő határozottsággal megy a Golgotha felé felséges, királyi léptekkel, mindig csak »előre« egész addig, amíg ki nem jelentheti, hogy »elvégeztetett!« És mily óriási erő ragyog elő a lelkéből a szenvedések közben! Mikor a vigyorgó koponyák közt az utolsó útjára megy a Golgothára, halála előtt néhány perccel az Ő sirató jeruzsálemi nőknek

és leányoknak nyugodtan azt mondja, hogy »ne engemet sirassatok, hanem magatokat és magzataitokat!« Mikor a kezébe verik a vesszőeket, akkor átok helyett ima kél az ajkán: »Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek!« Még a szeretete is erő! A Sátánnal az övéiért küzdő Megváltó roppant nagy, elszánt ereje dübörög szeretete minden tettében...

Az a kérdés, honnét van Krisztus urunkban ez az irtózatosan nagy erő? Mi az Ő titka? Mi az Ő titkos erőforrása, ahonnét kiapadhatatlanul áradt a lelkébe folyvást az erő, a diadalmas, fáradhatatlan, törhetetlen erő?

Lukács evangéliumának a 6. részében, a 12. versben egy szerény, fel sem tűnő megjegyzést olvasunk: »és lőn azokban a napokban, kiméne a hegyre imádkozni és az éjszakát az Istenhez való imádkozásban tölté el«.

Ez az Ő nagy erejének a titka. Az imádság. Máshol is olvashatjuk az evangéliumokban, hogy Krisztus urunk gyakran félrevonult az emberektől és vagy egy hegytető szent csendjében, vagy egy puszta néma magányában átadta a lelkét az imádságban Annak, aki az Ő élete, lelkének a mindene, üdve, ereje, világossága volt, az Ő Atyjának, az örök szeretet Atyjának. Ilyenkor újra és újra teleszívta a lelkét az Istennel való szent élet-egységének az üdvözítő érzéséből tenger örömmel, erővel és győzhetetlenséggel. Ujra és újra megfürdette a lelkét az Isten szeretetében. Ez volt az Ő egyéni élete, az imádság, az Istenben való élet. Benne élt a szó szoros értelmében az Ő lelke az Örökkévaló lelkében. Egy volt Vele, mint a virág a termő talajjal, mint a patak a forrással, mint a napsugár a nappal. Az Ő belső élete az Ő igazi élete, a látható élete, a felénk fordított lelke pedig csak a külső. A belső élete nem itt a földön játszódott le, hanem az Égben élt Ő

állandóan. Csak az emberek közt munkálkodva harcolva, gyógyítva jelenik meg számunkra is láthatóan az Ő belső élete, az Ő lelke.

Mily szent látvány lehetett az, mikor Ő ott volt egyedül a hegytetőn! Lent a völgyben, a síkságokon, városokban, falvakban szunnyadt a földi élet, nyugodtan szunnyadtak a bűnös emberek. És Ő nem aludt, nem pihent. Testi szeme a végtelen csillagos mélyébe nézett. Mikor körötte bűvös csend borult völgyre, oromra, erdőre, virágra, akkor Ő beleolvadt lelkével a látható világ mögött örökdő Végtelen Szellembe, az Ő atyja lelkébe. Beszélgettek. Csendben, titokban... Az Atya és a Fia... Titokzatos, szent csendes éjjelek voltak azok! Végtelen fontos megbeszélés folyt a Teremtő és Megváltó közt. Krisztus Urunk akkor teljesen ment volt e világtól s teljesen a maga egyéni, belső életét élte üdvözült gyönyörrel olvadva belé az Ő atyja életébe...

És ilyen titkos találkozás sokszor volt... Hegyormon, puszta csendjében. Tanuja nem volt senki sem, mert ilyenkor senki sem merte követni a Mestert. Krisztus Urunk életének ezek voltak a legszebb órái, amelyek pótolták a nappalok fáradalmáért, sok lélektépő bántalmáért a győzhetetlen erővel öntötték tele a lelkét. Ez az Ő nagy szent titka: az Ő Atyjával való titkos találkozásai, boldog imádságai...

Ha elénk lép az evangéliumban a cselekvés terén a maga lelkének, jellemének az elbűvölő erejével, felséges nyugalomával, határtalan, soha nem fáradó, hű szeretetével, akkor, hogy megértjük az Ő érthetetlenül nagy, káprázatos erejét, mérhetetlen szilárdságú akarateréjét, gondoljunk az Ő nagy, szent titkára, azokra az éjszakai szent találkozásokra, azokra az egész éjszakán át tartó boldogságos imákra.

Szeged

Sándor király, a jugoszláv királyságnak ezidőszertint leegyszerűsített törvényhozó hatalma is, néhány ukázzal kiadta a különböző egyházak törvényeit. A protestáns törvény szemmel láthatólag nagyon jó lehet, mert Ágoston református főesperes táviratilag mondott köszönetet a királynak.

Sok érdekes rendelkezése közül való az is, mely kimondja, hogy: ha valamely közület, állam, bánásig, város, község, valamelyik egyháznak pénzbeli vagy más anyagi szolgáltatást nyújt, akkor az illető közület területén lakó lélekszám arányában ugyanannyit kell juttatni az összes többi egyházak részére is.

Klebensberg miniszter most az északi evangélikus országokat járja. Örülünk, hogy annyi szeretettel, tiszteletadással és ünnepléssel kísérik útján a svédek, finnek és a balti országok lakói. Aki ismeri ezeknek az országoknak a tiszta evangélikus levegőjét, az itthon csak örülhet annak, hogy ebben megfordulván, a mi kultuszminiszterünknek csak meg fog erősödni az Evangélium

vallásainak szemlélésében egyébként is mindig megneemesedett nézőpontja.

Klebensberg miniszter első szerelmének tárgya a történelem művelése. A svéd közönség előtt tartott előadása az Evangélium ügyét diadalra vivő és a diadal percében a maga ideáljáért hősi halált halt lützeni hősnek, Gusztáv Adolfnak szól, kit találóan a kulturküzdelmek ideáljának festett.

Tudományának mélysége, állásának komolysága és hallgatósága, melyben királyok is voltak, mindmegannyi biztosíték, hogy ez nem pusztán a vendéglátó országokkal szemben alkalmazott captatio benevolentiae volt, nem pusztán udvariassági tény, amivel mulólag hálálja meg azt a szeretetet és tiszteletet, mellyel svéd és finn testvereink őt ott fent körülvették.

Ahányszor Szegedre visz a jósorsom, nem tudom elég elragadtatással nézni ezt az öt évtizedes munkával hamvaiból feltámasztott Phoenixmadarat és nem értem, hogy ez a — tulzás nélkül — ékszeres dobozunk miért olyan elhanyagolt mostohagyereke a mi idegenforgalmi propagandánknak.

Turistáinknak jelszóul ajánlanám: mindenki egy-két napra minden esztendőben Szegedre!

És ha mi is szeretnénk erősek lenni az élet minden terén, ha mi is szeretnénk bátrak, nyugodtak lenni minden szenvedésben, küzdelemben és veszélyben, akkor utánozzuk Őt gyakran! Emelkedjünk fel a hit és bizalom hegyének az égbe érő ormára s keressünk erőt, békét, bátorságot, vigasztalást Annál, aki azt üzenete nekünk, hogy »elég neked az én kegyelmem, az én erőm erőtlenség által végeztetik el!« ...

»Isten a mi erős várunk!« ...

Pass László.

Igen tisztelt Hittestvéreink!

Egyházközségünk előljáróságának megbízása, melyet 1924 november 23-án történt ünnepélyes beiktatásakor nyert 6 évre, most lejár. Köztudomásu, hogy miután a kelenföldi lelkészi kör anyaegyházzá lett és tőlünk testvéri szeretetben és békességben megvált, az egyházközség egyhangu bizalommal és szeretettel választotta meg előljáróságát és a 60 tagu egyháztanácsot. A megválasztottak buzgalommal fogtak hozzá az egyházépítő munkához és míg az egyházban béke honolt, a munka láthatólag nagy sikerrel folyt. Elég rámutatnunk arra, hogy hiveink buzgóságából, az állam és a főváros dicséretre méltó segítségével, sikerült a templomnak és az egyházi épületnek külső megújítása, majd belső kibővítése és a templom izléses kifestése. Rámutatunk továbbá a rádiónak templomunkban történt felszerelésére, mely az egész hazai és külföldi magyarságnak figyelmét budai templomunkra irányította és amelynek folytán budai hiveink is ahhoz az előnyhöz jutottak, hogy az ország jelesebb evangélikus lelkészeit közvetlenül megismerhették. Luther Szövetségünk vegyeskarának a

rádiós istentiszteletek alkalmával való kitünő, rendszeres szereplése is növelte egyházunk jó hírnevét. Szépen haladt az egyházi munka, de egy szomorú napon az egyenletlenség ütötte fel fejét egyházunkban és lehetetlenné vált minden előrehaladás. A lelkész nem akart a Luther Szövetség tulajdonát képező lapnak, a Hegyen Épített Városnak anyagi ügyeiről elszámolni s ezért a Szövetség az egyház felügyelőjénél panaszt tett ellene. A felügyelőnek nem sikerült a békés egyetértést helyreállítania. A lelkésznek az ellene hangzottatott különböző vádak tisztázása végett fegyelmi vizsgálatot kellett maga ellen kérnie, mely 1928-ban elítéltetésével végződött. Minthogy azonban többrendbeli vádpont nem került a bíróság elé, az ítélet ennek folytán nem kellett megnyugvást, a presbitérium a lelkésznek bizalmatlanságot szavazott és felszólította, hogy szép szerével hagyja el az egyházat. A lelkész ekkor hozzáfogott egy személyes párt szervezéséhez, mely 1928 október 14-én, mikor a püspök az egyházban látogatást tett, működésbe lépett. Ennek a megbotránkoztatató gyűlésnek hatása alatt a püspök összehívta a kerületi fegyelmi bizottságot és feltárta előtte a budai egyházban szerzett lesújtó tapasztalatokat. Ennek a bizottságnak egyhangu határozata folytán a lelkész ellen újból fegyelmit kellett volna hivatalból indítani; ezt azonban a püspök a lelkész kérésére — aki sajátkezű irásban kötelezte magát arra, hogy lemond állásáról, ha 1929 március 18-ig nem sikerülne csere útján az egyházat elhagynia — elhalasztotta. Minthogy azonban a lelkész lemondási ígéretét nem váltotta be és néhány egyháztag új panaszokat adott be ellene, az egyházmegyei törvényszék 1929 június 5-én őt állásától felfüggesztette és ellene elrendelte a fegyelmi eljárást. A lelkész azzal vél magán segíteni, hogy szakadatlanul látogatja a hívek

Még az is, aki gyönyörűséggel látja általában a mi vidéki városainknak újabb előretörését külső képüknek és társadalmi szervezkedésüknek újalakításában, ha egyszer megáll a szegedi Boldogasszony-sugárut végében, lehetetlen, hogy szívrepesve ne adjon utat a csendes szónak: hát ilyen is lehet magyar vidéki város?!

Ami ott készül!

A püspöki vár, a fogadalmi templom, a fogadalmi templomban az orgona. Magyarország leghatalmasabb orgonája. És — amit büszkén tesz hozzá a szegedi: — egész Európában még csak kettő van ehhez fogható, de különb egy sincs.

Jó emberek lakhatnak itt.

Jó emberek laknak itt. Eddig is tudtam. Csak el kellett sétálnom a kulturpalota mögötti parkba. A sok szép közül egybe. És már megérzi az ember lelke, hogy kikkel van itt dolga. Lehet az országban, meg Európában olyan poétikus elgondolású szobor másutt is, mint Dankó Pistáé, a szegedi dalköltő, nótaszerző cigányprimásé, de költőibb, kedvesebb, megindítóbb, mint ez, nincsen sehoh a világon.

Egy ilyen előkelő város, mint Szeged nemes közönsége, legszebb helyén, a legszebb szobrot annak állítja, aki dalaival, muzsikájával annyi kérget muzsikált, dalolt le abban a boldog nagy országban a szivekről.

Csak jó, csak hálás lelkű emberek lakhatnak itt. És ha én Szeged város főkertésze lennék, soha el nem mulnék egynéhány szál lilium, egy pár szál rózsa a gyepüről Dankó Pista szobra előtt, hova magába merengve néz le maga elé egy új dal feslő fakadása, ihlete közben.

Ha pedig Szeged város polgármestere lennék, akkor... De csak sorjában.

Nemrégiben a fővárosi lapok részletes hirt hoztak Klebelsberg miniszter urnak legutóbbi szegedi látogatásáról.

Mielőtt felment a mi svéd és finn testvéreink közé, elébb még bemutattatta magának a most elkészült szegedi nagy orgonát. Őt manuálja van a kóruson. Négy a kórusi orgonát szólaltatja meg. Az ötödik a fent a kupolában elhelyezett kis orgonát. Felülről szól alá az angyalok karának vox coelestis-e a vox humanába.

nagy részét és arra sarkalja őket, hogy tartsanak ki mellette; pártot alakított. Ezzel a párttal, mely kezdetben egyházunk tanácskozó termét, majd néhány fővárosi iskolai helyiséget, végül pedig egy vendéglői külön helyiséget használt tanácskozásai céljára, mindent elkövetett, hogy egyházunk előljáróságát és tanácsát helyének elhagyására *kényszerítse*. Eddig csak annyit ért el, hogy szervezett pártjával 1929 és 1930-ban elvettette a számadásokat. Ez azonban nem okozott kárt, mert az egyházmegyei számvevőszék törvényes hatáskörében jóváhagyta a rendben levő számadásokat. Kárt vallott azonban az egyház azáltal, hogy az 1930. évi költségvetést nem maga állapíthatta meg, mert a lelkész pártjának kihívó magatartása miatt nem lehetett a költségvetést alkotmányosan letárgyalni s így az egyházmegyei közgyűlés állapította meg 1930-ra szóló költségvetésünket. A presbitérium és előljáróság türe az ildomtalan támadásokat és igaztalan bírálatokat, mert visszaemlékezett a beiktatáskor tett ünnepélyes esküre, illetve fogadalomra, hogy hiven fogja szolgálni az egyházat hat évig. Akinek az egyháztanács vagy az előljáróság bármely cselekedete ellen komoly, törvényen alapuló kifogása vagy panasza volt vagy van, a törvényes felsőbb-ségnél panasszal élhet, mert az előljáróság és tanács felelősség mellett viszi az egyházi ügyeket.

Az előljáróság a legkomolyabban arra törekedett, hogy a lelkész ügyének kikapcsolásával, mely amugy is a bíróság előtt van, hozzon létre közös működést a lelkész személye körül csoportosult hivekkel; ez azonban azon hiúsult meg, hogy az illetők nem akartak a törvényes alapra helyezkedni. Most lejárván az előljáróság és a presbitérium törvényes megbízása a jól és becsületesen végzett munka tudatában távozik. Eredményes működését senki sem tagadhatja,

.....

Az orgonapróba fényes sikere mégis némi csalódást hozott. A mesterek úgy érezték, hogy az orgona minden művészetének bemutatása után is a miniszter mintha még mindig várna valamit.

— Hja, mik jöjjenek még?

Az én vezetőm szerint a miniszter ur erre megmondta, hogy mit várt még.

— Egy külföldi úton csináltam egyszer végig egy ilyen orgonapróbát és mikor a kórusi orgonába felülről, a kupolából beleénekel az angyalok kara, egyszerre csak felelt rá egy kísérteties szózat, amit senki sem tudott megmagyarázni magának, hogy honnan jön. Hát a föld alól jött, a templom pincéjéből. Ezt meg kell csinálni itt is!

És nyomban a helyszínen kilátásba helyezte az erre szükséges 25.000 pengőnek a kiutalását egy kézmozdulattal.

Csak azt nem értettem, hogy az én vezetőm mért közölte ezt, az országát bejáró királyhoz illő, miniszteri kézmozdulatot, mint olyasvalamit, amiről beszélni nem szabad.

Hiszen ez gyönyörű!

Itthon elbeszéltem egyházunk egyik előkelő-

hisz 1927 február 8-án az akkori gondnok azzal kért a lelkész számára feltétlen bizalmat, mert a fegyelmi megindítása esetén egyházunk anyagi csődbe kerülhet és nem fogja tudni már április 1-én a tisztviselőket kifizetni! És ime az egyház nem került csődbe és mind a mai napig hiány nélkül, sőt eredménnyel tudta anyagi kötelezettségeit minden irányban teljesíteni. Mindaddig akadnak buzgó egyháztagok, akik hiven teljesítik kötelezéseiket és az egyházközség is pontosan teljesíti minden erkölcsi és vallási kötelezettségét. A templomban hirdeti az evangéliumot, az ifjúságot vallásos nevelésben részesíti és a szentségeket mindenkinek kiszolgáltatja, aki azokkal élni kíván.

Az eddigi előljáróság és egyháztanács nyugodt lelkiismerettel tekinthet a multra, amelyben becsületesen végezte vállalt dolgait és egyuttal rámutat a jövőndő sürgős feladatára. Egyházunknak első sorban *békességre* van szüksége. *Ezért azonban az egyház tagjai csak imádkozhatnak.* Kérünk kell az egek Urát, hogy adja nekünk az Ő lelkét, az igazságnak, a rendnek, a törvénytiszteletnek, az egymás megbecsülésének, a szeretetnek a lelkét, hogy félretéve minden *földi anyagi érdeket*, tudjunk lelkesen hinni Isten igéjében és tudjunk önzetlenül szolgálni Isten dicsőségére, az Ő szent országának építésére. *A személyügyek intézését a törvényes hatóságokra kell bízunk.*

Egyházunk megvalósítandó feladatai közül első helyen áll orgonánk gyökeres megjavítása. Mostani állapotában már a hivek közös énekét sem tudja kifogástalanul kíséreni, nemhogy hangversenyeken lenne használható.

Megvalósítandó feladat hősi halottaink emlékének megőrkítése, amelyről már annyiszor történt ígéret szószékről, a lapban és a közgyűléseken egyaránt. Sok hívünk már nagyon erősen

ségének. No tessék! Ez is azt mondta: jobb erről nem beszélni!

Nem értem az embereket. Ki ismerje ki magát ebben a titkolódzásban?

Ha én Szeged város polgármestere lennék, én is úgy tennék, mint a szegedvárosi főkértész, aki liliomszálat, meg rózsaszálat ültet a Dankó Pista szobra elé a gyepübe, vagy mint Klebelsberg miniszter, aki pincéből is bugó orgonát épített Szegednek.

Végig mennék a Tisza Lajos-köruton, felnéznék a kis luteránus templom kis harangtornyába, annak is a három kicsi üresen, vakon alánéző harangnyílásába és azt mondanám, hogy: egyszer egy külföldi úton láttam, hogy a harangnyílásokba harang való. Ennek Szegeden is így kell lennie! És nyomban meg is rendelém a város nevében a három kis harangot. Hadd legyen ettől is még szebb a város. Szemre is, fülre is, szivre is.

Ha pedig Klebelsberg miniszter lennék, alig várnám, hogy svédek a közül, a finnek közül hazajöhessenek. Elmennék az adósságoktól roskadozó Lenke-uti új luteránus templomba és azt mondanám, külföldön láttam, hogy a templomokban orgona szokott lenni és építtetnék a luteránu-

várja, hogy mikor kapja vissza egyházunk hadba vonult harangjait.

Már régóta érezzük, hogy egyházunk helyiségei nem tudják befogadni hiveinket, kik művelődni, egymással közelebbről megismerkedni, buzgólni, vagy közös munkával foglalkozni kívánnak. Egyházunk egyletei sem rendelkeznek megfelelő helyiséggel. Ma, mikor az egyház tagjainak szoros összetartása és minél sürűbb érintkezése a klerikális támadások, valamint a hitetlenség veszedelmei miatt olyan nagyon szükséges, élénken érezzük egy jól felszerelt egyházi helyiségnek hiányát, amely alkalmas volna arra, hogy abban az egyháztalálkozók kulturális munkássága és az egyház szociális tevékenysége is meleg otthont találjon. Különösen a szociális munkát kell erősen végeznünk, mert Pál apostol szerint is csak az a hit élő hit, mely a szeretet által munkálkodik. A mai társadalomban olyan sok az ellentét, surlódás, harc és küzdelem, hogy az egyház nem elégedhetik meg azzal, hogy az eddigi hagyományos módokon végzi feladatait, új csapásokra, új ösvényekre kell térnie, új munkamezőket kell megművelnie, hogy lehessen a világ világossága és lehessen »hegyen épített város«.

Ezt a belterjesebb egyházi munkát csak olyan férfiak végezhetik az Isten dicsőségére, kiknek erős hitük, meleg szívük, a budai társadalomban mélyen gyökerező jó hírük, nevük és munkakedvük van. Csak ilyenektől várható, hogy egyházunkban Isten dicsőségére végezhetnek hasznos munkát. Mozduljon meg azért egyházunk minden tagja és vegyen részt a jövőendő tisztújító választásban, mely emberi számítás szerint a következő hat évre az egyház sorsát, haladását vagy hanyatlását fogja eldönteni. Mozduljon meg az a több, mint kétezer hívünk, aki eddig távol tartotta magát minden gyűlésünktől és vegyen

soknak is azzal a szegedi gesztussal egy orgonát a svéd és a finn napok emlékeztérére, Gusztáv Adolf emlékeztérére a hatalmas Gusztáv Adolf-egyesület szellemében, testvér módjára.

Micsoda öröm lenne ez a svéd- és a finntestvérek között, ha ezt megirná nekik!

És nem kellene többet titkolódnia a szegedi pinceregiszterrel. Akárcsak Jugoszláviában nem kell, amióta törvény mondja ki: amit az egyik kap, az jár a másiknak is.

A fogadalmi templomban tehát meglesz az új regiszter, a kis luteránus templom megkapja Szeged városától a kis harangokat, a kelenföldi luteránus templom a miniszter urtól a Gusztáv Adolf-orgonát, Dankó Pista szobra elé pedig a szegedi városi főkertész odaülteti a liliumszálat, rózsaszálat.

Jó emberek laknak ottan Szegeden, megérdemelné ez a város, hogy minden turista ott töltsön vagy két napot minden esztendőben.

Én megfogadtam, hogy megteszem. De legközelebb más városba is elnézek és adok hirt ottan is. Ha érdemes lesz.

1930 május 4.

Haffner Ödön.

részt élő lelkiismerettel az ügyek intézésében, mert közönyösségével árt az egyháznak és a hazának és sulyos ítéletet von magára.

Isten óvja és áldja szeretett hazánkat, drága egyházunkat és minden hittestvérünket!

Sándy Gyula egyetemi tanár, e. i. egyh. és isk. felügyelő, Marik Ernő kormányfőtanácsos másodfelügyelő, dr. Sztého Aladár kuriai bíró, gondnok, Alapi István Szeretetház igazgatója, Burcharde-Bélaváry Andor kormányfőtanácsos, Dévény Károly postafőfelügyelő, Guoth Emil kir. főmérnök, dr. Horváth Kornél min. o. tan., dr. Krivoss Árpád ügyvéd, Krompecher Szilárd a. e. ü. főfelügyelő, Sztého Kornél, udv. tanácsos, ügyvéd, Traeger Zsigmond ny. kuriai bíró.

A Hegyen Épített Város igen tisztelt szerkesztőjéhez!
Budapest.

A Hegyen Épített Város a nyári szünet után megint megjött és eszembe juttatja a sok tétovázást, ami a múlt évadban minden elolvasott szám után elővett: irjak? ne irjak?

Most mégis írok, mert a nyár folyamán tapasztaltak meggyőződéssé érlelték bennem akkori feltevésemet: hogy Immendingen Mihály Szocializmus c. cikksorozata másoknál is mélyeséget keltett. Tehát ha nem is megbizásból, de úgy érzem, mások helyett is szólok meg tisztelt Szerkesztő urhoz, mikor megköszönöm Önnek és Immendingen Mihálynak azt a szellemi élvezetet és lelki gyönyörűséget, amit a sorozat elolvasása annyiunknak adott.

Nem ismerem Immendingen Mihályt, nem tudom, egyházi, vagy világi ember-e? De sorainak olvasása közben éreztem, hogy Jézus az ő szívében tisztán és teljességgel lakik. Mert csak az nyulhat ilyen biztos kézzel modern társadalmi áramlatokhoz, hogy abban felismerje és onnét kiszedje mindazt, ami a Názárethi tanításával egyezik, ami — bármennyire változzék is a világ külső képe — mégis az egyetlen és igaz, amíg ember él a földön: a Szeretet.

Nagy, nagy a testi nyomorúság a mai nehéz világban, de még ennél is nagyobb a lelki. A lélek szomjasan és vergődve kutat abban a sötétségben, amit körülöttünk az emberi tévelygések: önzés, szeretetlenség, szüklátókörség és egyéb gyarlóságok teremtettek. És mint ragyogó fényesség világít ebbe bele Immendingen Mihály bátor írása. Megmutatja jobbra is, balra is a tévedéseket és apostoli biztossággal a helyes utat. Tiszta levegőt, szférikus muzsikát és az igaz ember közelségének a melegét érezni sorai olvasása közben.

»A legnagyobb, amit ember embertársának adhat, az, hogy: felegyenesíti felebarátjának a lelkét.«

Velem ezt tette Immendingen Mihály és én hálásan szoritom meg ezért a kezét.

Szerkesztő urhoz kiváló tisztelettel

Dr. Cornides Donátné
Dr. Lehotay Mária

Tisztelettel kérjük az előfizetési díjak sürgős megküldését!

Igen tisztelt szerkesztő Ur!

Kora ifjúságomtól megszoktam azt, hogy minden vasárnap templomba menjek. Ezt a szokásomat, mely valóságos természetemmé lett, édes jó szüleimnek köszönhetem, kik nem mulasztották el sohasem a vasárnapi istentiszteletet. Ugyancsak édes szüleimtől tanultam a legtöbb templomi éneket is. Családunkban nagyon sok ének hangzott el: templomi és világi ének egyaránt. Egyik legkedvesebb könyvem mindig az énekeskönyv volt. Bárhova vetett is eddig sorsom, mindig nagy lelkiörömmel kerestem fel a templomot, hogy részt vegyek az istentiszteletben.

A mult nyáron hosszabb időt töltöttem olyan községben, hol nincs evangélikus templom és azért a református istentiszteletekre jártam. Kezembe került a református énekeskönyv és minthogy rokonom házában is volt, alaposan megismerkedtem vele. Mivel volt bőven időm, össze is számoltam az abban foglalt énekeket és dallamokat. Talán a tisztelt Szerkesztő Urat és kedves lapunk olvasóit is érdekelni fogja, ha néhány mondatban beszámolok tanulmányomról. A református énekeskönyvben, melyet az egész országban használnak, van 150 zsoltár. Ezeket 94 különböző dallamra énekelik. A zsoltárokon kívül van 340 dicséret a könyvben. A dicséreteknek nagyobb részét is zsoltárdallamra énekelik: 174 dicséretnek van zsoltárdallama. Megállapítottam, hogy a 42. zsoltár dallamára énekelnek 20 dicséretet, a 66., 84., 119. zsoltárdallamra 10—10-et. Összesen 43 zsoltárdallam van a dicséreteknél használatban és 80 külön dallam. Emlékezetem szerint mi evangélikusok is használunk zsoltárdallamokat. A mi gyülekezetünkben a 8., 23., 33., 42., 90., 91., 134., 150. számú zsoltárokat énekeljük.

Csodálkozással állapítottam meg, hogy bár a református egyház hívei tulnyomólag magyarajkuak és sok kiváló református író és költő van, az énekeskönyv irodalmi szempontból meglehetősen gyenge és nem állja meg helyét, ha például a dunántúli ev. énekeskönyvvel hasonlítanók össze. Nem tudom, hogy református atyánkfiai hogyan vannak vele megelégedve, de én meglehetősen csalódással tapasztaltam ezt a dolgot. Dehát nem azért írom e pár sort, hogy a református énekeskönyvön kritikát gyakoroljak, vagy hogy a mi énekeskönyvünkkel dicsekedjem. Oh nem! Egészen más dolog ösztönöz az írásra. Én már a gimnáziumban is úgy tanultam, hogy a református zsoltárdallamok legszebbjei a kiváló hugenotta dalköltő Goudimel Kolozs lelkében zengtek először és ahány iskolai vagy más dalgyűjteményben zsoltárt láttam, az majdnem mind Goudimel nevével volt jegyezve.

A református énekeskönyvben, melyet a nyáron olyan szorgalmasan forgattam, hiába kerestem ennek a lánglelkű költőnek, aki hitéért vértanúságot is szenvedett, a nevét, azt abban nem találtam meg. A könyv előszavában két genfi kántor neve szerepel, de Goudimel neve nem fordul benne elő. Nem tudván ennek magyarzatját, a község lelkészéhez fordultam felvilágosításért, de ő sem tudta érdeklődésemet kielégíteni. Tisz-

telettel kérem azért a t. Szerkesztő Urat, szíveskedjék valahogy megtudakolni ennek okát és kedves lapunk útján nekem megüzenni. Tudom, hogy van Budapesten ref. egyházi énekkar, mely Goudimel nevééről van elnevezve, hiszen a rádióban már többször hallottam énekelni és egész bizonyos vagyok abban, hogy Goudimelnek a ref. énektügy terén nagy érdemei lehetnek. Mégis mi lehet az oka annak, hogy a zsoltáros könyvben nem fordul elő a neve?

Fogadja t. Szerkesztő Ur fáradságáért előre is halás köszönetemet! Hittestvéri üdvözléssel.

Sz. A.

Áldások

*Legyen áldott a pillanat,
Midőn jók is tudunk lenni,
Amidőn az Isten felé
Egy-egy lépést tudunk tenni.*

*Legyen áldott a drága perc,
Midőn áldva ugy szeretünk,
Hogy egy-egy bus, árva lelket
Az örvényből jelemelünk.*

*Legyen áldott az az óra,
Midőn sulyos nagy a terhünk,
S bűnös, sötét multjainkért
Fájdalommal fizet lelkünk.*

*Legyen áldott az a szent nap,
Midőn a szívünkbe halkan
A vidámság rózsafáján
Egy-egy öröm-rózsa pattan.*

*Áldott legyen az a perc is,
Midőn testvérünk megbántott
S neki szívünk tisztán, békén,
Szeretettel megbocsátott.*

*Áldott legyen minden szó, tett,
Minden nemes, tiszta érzés,
Mely fokozza szellemünknek
Csodás, örök fejlődését.*

*Legyen áldott Isten-Atyánk
A Te neved mindörökre!
Te, ki minket létre hívtál
El nem muló égi üdvre.*

Vitovszky István.

Hogyan Épített Városra fizettek: Balázs Józsefné 3, Özv. Berlin Ágostné 3, dr. Boros Józsefné 3, dr. C. D. L. M. 5, Csörgey Lászlóné 3, Durst Ervin 3, Géczy Lajos 3, dr. Hank József 3, özv. Hibján Samuné 3, Keszler Árpád 1, dr. Kovács Lajosné 3, Láng Alajos 3, Marossy Pálné 3, dr. Mikler Gusztáv 3, Mladoniczky Nándorné 3, Mörötz Kálmánné 3, özv. Pohánka Gyuláné 1.50, Pusztai István 6, Sass János 3, Schramek Frigyes 10, Steinerné 10, dr. Thirring Lajos 6, Traeger Zsigmond 4, dr. Vass Béláné 3, dr. Waldhauser Gézané 6 pengőt. Tagsági díjat fizettek: Hübsch Károly, Soitész Mária, dr. Thirring Lajos, Zsigmondy Dezső 2—2 pengőt.

Istentiszteleti rend a budai ev. templomban

Október hó 12-én, 9 órakor ifjúsági istentisztelet: Gaál J. 11 órakor magyar istentisztelet: Mohr Henrik h. lelkész.

Október 19-én 9 órakor ifjúsági istentisztelet: Giatz J. 10 órakor német istentisztelet: Mohr Henrik h. lelkész. 11 órakor rádiós istentisztelet. Énekei a budai Luther-Szövetség vegyeskara. Karnagy: Mikus-Csák István.

Kereszteltük: Grynæus Simont, Scultéty Csabát, Gönye Luciát, Schramek Évát, Szilicsány Józsefet, Feuerbach Veronát.

Eskettük: Sztupjár Károlyt Brandt Máriával.

Temettük: Lipták Ilonát.

A »Harangszó« szerkesztését Túróczy Zoltán vette át néhai Czipott Géza elhunytával. A szerkesztőség Győrbe került, a kiadóhivatal Szombathelyen maradt. Túróczy Zoltán budai híveink személyesen is ismerik, hiszen több ízben hirdette már templomunkban az igét. Szeretettel köszöntjük őt nagyon felelős munkájában és Isten megsegítő kegyelmét és áldását kívánjuk ahhoz.

Egy német egyházi lap közli, hogy Németországban mindig több és több templomot tartanak nyitva egész napon át és a hétköznapi istentiszteletek száma és látogatottsága növekedik.

Mióta Olaszország megegyezett a Vatikánnal, a polgári házasságkötések száma rohamosan csökkent: a főiyó év első három hónapjában kötött 79.509 házasságból csak 2665-nál volt szerepe az állami anyakönyvvezetőnek, a többi az egyházi funkció útján létesült.

Róma városának állama újból ráütötte hitelesítő pecsétjét Trianonra. A kalocsai érsek közölte a pápának egy rendeletét, melyben véglegesen szabályozza a hazai rom. kath. egyház megszállott részeinek jogi hovatartozását olyformán, hogy azok semmi hivatalos kapcsolatban nincsenek többé az esztergomi primással. A pápa új püspökséget is létesített Temesvárott és azt a bukaresti érsekiség alá rendelte. Az ezérvés egyházmegyei szervezetnek a magyarság nyilvánvaló kárával történt ez a megváltoztatása minden hazafiasan érző kebelnek csak fájdalmas lehet. A Szent Imre-év ünnepegei alkalmából sokan irtak és szavaltak arról, hogy a pápa mennyire szereti a magyarokat és hogy milyen nagy szolgálatokat tett az irredenta törekvéseknek azzal, hogy Sincero bíboros személyében külön legátust küldött hozzánk. Most talán mindenki belátja, hogy a pápát semmi különös vonzalom nem köti hazánkhoz, ő elsősorban a maga hatalmát tartja szem előtt és annak növelésére feláldoz minden más, még a legszentebb érdeket is. Mert az ő országa e világból való, e világi erővel, csellel és eszélyességgel kormányozza, és nagyon kevés köze van ahhoz az országhoz, mely a szíveken van és amely egyedül Isten dicsőségére áll fenn és működik.

Lelkészjelölés volt szeptember 28-án a kelenföldi ev. egyházköztségben. A hívek zsufolóság töltötték meg a tanácstermet és nagy várakozással néztek a hivatalos aktus elé, mert már előzőleg kiszivárgott a hír, hogy a pályázók közül a ker. elnökség valakét törölt. Mikor a javarészt Szabó vallástanár híveiből tömörült közgyűlési tagok meghallották, hogy Szabó Aladár vallástanár nincs a jelöltek között, sokan nagyon hangosan adtak kifejezést érzelmeiknek. A ker. elnökség nem indokolta eljárását. A hívek nem tudták megérteni, hogy mi lehet ennek a kizárásnak oka, hiszen még olyan egyháztanácsos is, aki nem kívánta Szabó jelölését, nyomtákosan hangsúlyozta felszólalásában, hogy Szabó A. olyan kiváló és ügyes pedagógus, hogy a gyermeki szíveken keresztül hozzáférközött a szülők sokaságához is, lelkészi teendőit is oly híven és közmegelegedésre végezte, hogy itt, a közgyűlés színe előtt kénytelen kinyilvánítani, miszerint igenis, a kelenföldi evangélikus egyház nagy adósa Szabó Aladárnak. Haffner Odón a Szabó-párt végrehajtóbizottsága nevében kijelentette, hogy a jelölés dolgát minden oldalról megbeszéltek és arra a megállapodásra jutottak, hogy ha Szabót bármi okból nem jelölhetnék, akkor egy akarattal Szimonidesz Lajos mellett foglalnak állást. Megdöbbenve és szinte tanácstalanul állnak, mert a ker. elnökség Szimonidesz Lajost is törölte a jelölhetők sorából. Haffner azt ajánlotta, hogy függesszék fel gyidőre a jelölő gyűlést és járul-

janak a ker. elnökség elé, hogy Szabó jelölhetőségét kieszközöljék. A gyűlésen erősen hullámzottak a kedélyek, úgy hogy a gyűlést fel is kellett függeszteni és sokan azzal a hittel távoztak, hogy nem történt semmiféle jelölés. Ilyen értelemben kaptunk értesítést például egy jelenvolt lelkész-től is. De a gyűlést később újra megnyitották, az elnökség rámutatott, hogy Szabót esetleg később még, mint az egyházmegyei elnökség hivatalos jelöltjét lehet beiktatni a jelöltek közé, hívei a kerületi gyűlésen is előterjeszthetik az ügyet s így a közgyűlés hozzájárult ahhoz, hogy a lelkészi állásra a jelölés megtörténjék. A jelöltek Szántó Róbert volt szabadkai lelkész, most vallástanár a pesti egyházban, Zeman Zoltán tállyai lelkész és Wickert Lajos mezőtúri lelkész.

Lapunk tördelésekor értesültünk, hogy Szabó A. hívei beadványt intéztek a ker. közgyűléshez.

A gyűlés lefolyásáról kaptunk egy terjedelmes gépirásos referátát, melyet azonban azért nem közölhetünk, mert nincs gazdája, névtelenül jött és egyes részeiben — több oldalról kapott értesülésünk szerint — aggályosnak látszik. A magunk részéről igen nagy érdeklődéssel kísérjük a kelenföldi ev. gyűlékezet fejlődését. Szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy szívünkön viseljük sorsát, mert e gyűlékezet létrejövetele és kialakulása körül sokat dolgoztunk és nagy áldozatokot hoztunk. Annál fájdalmasabb nekünk, hogy a dolgok ott nem fojnyak a kívánatos mederben. A jelölőgyűlésen történtek őszinte sajnálattal töltik el lelkünket és csak nagy aggodalommal gondolhatunk a jövőre. A kelenföldi ev. gyűlékezet még fiatal gyűlékezet, nincsenek még kialakult tradíciói és hagyományai, épp ezért fokozott gonddal, körültekintéssel és felelősségérzettel kellene a hivatottaknak eljárniok szigoruan egyházunk szelleme és törvényei szerint. Úgy látszik, valahol hiba történt. A hívek a legnagyobb méltatlankodással hangoztatták, hogy a vezetőség ötszörös adót is kíván tőlük, de mikor jogukat akarják gyakorolni, befejezett tények elé akarják őket állítani. A diszkrecionális jog elmélete sem talált közöttük méltányló megértésre. Bizonyára egészséges érzékük sugta meg nekik, hogy az evangélikus egyházban ilyenről beszélni nem lehet, hiszen egyházi alkotmányunk egyik elvi jelentőségű megállapítása az, hogy egyházunkban minden egyházi szolgálatban álló egyén ezen minőségben elkövetett cselekvésének vagy mulasztásának következményeiért felelős és a szándékosan vagy vétkes gondatlanságból okozott kárt megtéríteni tartozik. Ez különben erkölcsi tanításunknak is természetes következménye. Ezzel a törvénnyel szemben semmiféle szabályrendelet nem adhat senkinek ugynevezett diszkrecionális jogot, aminthogy nem is ad. Mert a bányai egyházkerület lelkészválasztási szabályrendelet 18. pontja felsorolja, kik a jelölhetők. A 19. pont felsorolja az a) — i) alpontokban, kiket kötelek kizárni a jelölésből, de diszkrecionális jogról nincs benne szó. Csak a 20. pont mondja, hogy amennyiben a ker. elnökség két tagja a kizárás dolgában nem volna egy véleményen, a kizárás megtörténik és csak ebben az egy esetben nem tartozik indokolni eljárását, ami megint természetes, mert nem kívánatos, hogy az elnökség között levő ellentét bővebb tárgyalásra alkalmat adjon. A kelenföldi lelkészi pályázat dolgában az elnökség azonban nem hivatkozott a 20. pontra, hanem csak a 19. és 21-re és így a kizárást meg kellett volna indokolni, hogy miért történt. Ellenben hivatkozik a 22. pontra, mely hivatkozás nem egész világos értelmű, mert csak a már megtörtént jelölés után van értelme ennek a hivatkozásnak. Őszintén kívánjuk, hogy a gyűlékezetben mielőbb álljon ismét helyre az összhang, a testvéri megértés, egymásnak megbecsülése és az Isten dicsőségére szolgáló munkában való nemes versengés.

A nagymágoics-árpádhalmi ev. missziói egyházköztség október 5-én iktatta be ünnepélyes keretek között ujonnan választott I. és II. felelgyelőjét: Hézer Béla, a Magyar-Olasz Bank orosházi fiókjának igazgatója és Ravasz Antal földbirtokos, okl. mérnök urak személyében.

May Münster Cornélia operaénekesnő, áll. képesített énektanár, a Budai Zeneakadémia tanára órákat ad lakásán mindennap, vagy a Budai Zeneakadémia szerdán és szombaton d. u. 1/25—1/27-ig. Lakás: I., Karap-u. 5. (Déli-vasut-pályaudvar érkezési oldalától 10 perc, a Siesta-szánatórium közelében.)

A magyar ev. ker. missziói szövetség október 3—5-ig nagy missziói konferenciát tartott Budapesten, melyen külföldi misszionáriusok és egy madagaszkári bennszülött keresztény ifjú, ki most Strassburgban végzi teológiai tanulmányait, résztvettek. Örömmel látjuk, hogy hazánkban is nő a hittérítés szent munkája iránt az érdeklődés. Ideje volna már, hogy a mi ág. h. ev. egyházunk is valami életjelt adna magáról a misszió beláthatatlan nagysága munkamezején.

Az angol kormány Sir John Simon elnöklété alatt bizottságot küldött ki India viszonyainak tanulmányozására. A Simon-bizottság jelentéséből kitűnik, hogy Indiában, mely angol uralom alatt áll, van 163 millió hindu vallású, 59½ millió mohamedán és 4½ millió keresztény. A lakosság 3.7%-a tud írni-olvasni; de a nőknél ezerből csak 6. 2½ millió hindu ír és olvas angolul. A jelentés nagy dicsérettel szól a missziói munkásságról, különösen annak orvosi részéről. A keresztényiség főleg az alsóbb kasztokból nyeri híveit és ezeknek egyötöde ír és olvas. India csak akkor foglalhatja el a népek között azt a helyet, amelyre vágyik, ha a növevelés terén lényegesen többet fog dolgozni.

A Népszövetség genfi tanácskozásai alkalmából szeptember 10-én a Szent Péter-templomban népes gyülekezet istentiszteletet tartott, melyen Saussure, genfi ref. lelkész végezte a liturgiát, egy orosz énekkar énekelt, Smith, amerikai anglikán lelkész felolvasta angol nyelven a római levél 12-ik fejezetét, dr. Neander, a svéd lutheránus egyház lelkésze, dr. Amundsen dán ev. püspök és dr. Zankow István szófiai egyetemi tanár prédikáltak. Az istentiszteletet az ókatholikus egyház lelkésze, Chrétien fejezte be imádsággal.

Örömmel adunk hírt arról, hogy a múlt számunkban közölt értesítés a gyámintézet gyűjtéséről arra buzdította *Peőcz Sándor* hívünket, hogy a gyámintézet céljaira egy pengőtt adományozott, mint a fásori ev. főgimnázium diákjai tették. Vajha minden hívünk követné ezt a példát, hogy a jövő évben fejenként átlag egy pengőtt adományról számolhatnánk be, mert akkor a gyámintézet tekintélyes munkát végezhetne szegény közegyházunk javára.

Megjelent a Luther-Társaság folyóiratának, az »Ösvény« nek 1929. évfolyama, mely főleg az elmúlt év jubiláris ünnepén elhangzott beszédekét közli, de vannak benne költemények, értekezések, elbeszélések és kortörténeti jelentőségű közlemények is. Olvasóinknak melegen ajánljuk, lépjenek be a Luther-Társaságba, mely ev. népünket vallásos jó könyvekkel akarja ellátni. Jelentkezni lehet a Társaság főtítkaránál, dr. Kovács Sándor egyetemi tanárnál, Budapest, VIII., Üllői-ut 24.

Vermes Mátyás üzletében, Attila-körút 14-16, a legjobb porzsölt, füstölt szalonna és hentesáru kapható.

Szörmebundák

elsőrangú kivitel, nagy választék

SOMOGYI szörme-divattermében
VIII., Rákóczi-út 23 (félemelet) Uránia mellett

40 éves protestáns cég ~ Telefon: J. 363-14

AZ ÖREG DIÓFA ÉTTERMEI

TULAJDONOS HOFFMANN JÁNOS

I., PÁLYA-U. 3

EST ÉNKINT

CIGÁNYZENE

Esküvőkre és társasvacsorákra külön helyiségek

Tudományos egyházi konferenciát rendez a »Pécsi Evangélikus Társaság« az ágostai hitvallás Négyszázados évfordulója alkalmából október 29. és 30. napján, mellyel művelt evangélikus hiveink vallási öntudatát mélyíteni és erősíteni akarja. Erre a célra — melynek égetően szükséges voltát minden kortársunk könnyen belátja — hazai evangélikus egyházunk legkitűnőbb képviselői közül kért fel előadókat. A konferencia részvételi díja 4 P, a résztvevők családtagjai szívesen látott vendégek. Az előadásokat az anatómiai intézet nagytermében tartják d. u. 3—7-ig. A rendezőség olcsó ellátásról, lakásról és féláru vasuti jegy váltására jogosító igazolványról is gondoskodik. A szoba és ellátás díja egy napra 7 pengő. A díjaknak, valamint a kedvezményes utazásra jogosító igazolvány fejében 50 fillérnek az »ág. hitv. ev. egyház, Pécs« címen a 45782. számú csekkszámán való mielőbbi beküldését kéri a rendezőség. Aki október hó 15-ig jelentkeztek és a díjakat beküldték, megkaphatják a részletes programot. A rendezőség a szép város sok és értékes nevezetessége megtekintésére is ad módot.

Örömmel adunk hírt k. olvasóinknak e nemes vállalkozásról és felszólítunk és buzdítunk mindenkit, akinek ideje és elfoglaltsága csak megengedi, hogy e konferencián vegyen részt, mert ott szelleme nagy gondolatokkal termékenyül meg, sok kedves embert, szép vidéket és nagy kulturértékeket ismer meg. Kellemesen tölti idejét és közvelenül tapasztalja, hogy egy maroknyi lelkes és öntudatos evangélikus egyházközség céltudatos vezetése, a tagok összetartása és buzgósága által milyen tiszteletreméltó eredményeket ér el a vallás-erkölcsi és társadalmi élet terén. Isten áldása legyen a sokat ígérő vállalkozáson!

Bácsy Péter mészáros- és hentesmester, II., szénateri piac, fióközlet II., Medve-utca 19, ajánlja elsőrendű áruit, kéri hittestvéreinek jóindulatu támogatását. Olcsó árak. Pontos kiszolgálás.

Dr. Pazár Zoltán fogorvos hittestvérünk, a Luther-Szövetség tagjainak kedvezményesen rendel. Rendelés: VI., Eötvös-u. 41/b. sz., I. em., délután 4—6-ig.

Német és francia tanítást jutányosan vállal uriaszony. Cím a kiadóhivatalban.

Krausz Rezső kályhás mester II., Csalogány-u. 50, aranyéremmel kitüntetett, 75%-os hadirokkant hittestvérünket támogassuk, ki jól és olcsón dolgozik. Telefon: 546—67.

Dr. Batizfalvy főorvos, fogorvos, vállalkozik fog- és szájbetegségben szenvedő egyháztagjaink szakavatott, gondos és mérsékelt áron való kezelésére, mindennemű fogpótlásainak ellátására. Szükség esetén részletfizetésre. Forduljunk hozzá teljes bizalommal. Múzeum-körút 27. sz.

Első Magyar

Általános Biztosító Társaság

Alakult 1857-ben. — Budapest, IV., Vigadó-tér 1.

A legrégebb és legnagyobb magyar biztosító intézet

Az evangélikus egyháznak harminc év óta szerződéses biztosító társasága

Fiókjai vannak az ország egész területén.

Elfogad biztosításokat a következőkre:

Emberélet és baleset, tűz, jég, üveg, autó, géptörés, betörés, pénztári kiküldött kirablása, szállítmány, utipoggyász, értékküldemény, állat és szavatosság.

Olvasóink szives figyelmébe!

Zeiss és saját gyártmányú Speciál szemüveg, egy szemüveg olvasáshoz, íráshoz, távollátásra és vadászatra. Használt és új Zeiss binoclik és azok pontos, bárminemű javítása a legnagyobb garancia mellett.

Libál Andor
optikai specialista, lencsegyártó

Budán, II., Fő-utca 4. — Telefon: A. 535—26. — Alapítva 1846